

Sentir les cançons

S'abraçava amb la mare i sanglotava, i el pare somreia ufanós

Foto: freestocks.org

Ell era molt petit i els seus pares van voler que els acompanyés a Barcelona. Allà és on passen les coses importants, es deia, i va acceptar de seguida, sense pensar-s'ho gaire. La veritat és que amb dotze anys tampoc tenia el poder de dur-los la contrària i guanyar, i anar a la ciutat li va semblar una idea força més interessant que el tedi de la soledat amb l'oncle i el silenci del poble d'un diumenge a la tarda.

A cinquena fila els esperaven tres cadires de fusta, nues, amb els números marcats a foc als respallers. Set, nou i onze. Va asseure's en la darrera, els pares eren l'un al costat de l'altre i ell quedava lleugerament centrat. Quan va sortir l'artista a l'escenari, se'l va mirar amb cara de veure què ens tocarà aquest ara. I no van passar ni dues cançons que ja plorava amb tot el desconsol de la nostàlgia, de l'amor, de les ruptures, de la felicitat, de tot i de res a la vegada. S'abraçava amb la mare i sanglotava, i el pare somreia ufanós, celebrant la sensibilitat del seu fill.

Però ell se sentia observat, i a mesura que anaven passant les cançons va anar empassant-se aquell plor. Se li havia instal·lat una capa de rubor a l'esquena que l'amarava de dalt a baix, com un vestit llarg que li pesava, d'una vergonya llarga i fonda com també ho era el sentiment

d'aquelles cançons. Si reprimir una llàgrima li costava, imagineu-vos com li costava reprimir-ne mil. I a poc a poc va deixar d'escoltar aquella veu encisadora, fixant-se en les cares desconegudes que, d'entre el públic, l'aguitaven com caçadors, amb els fronts arrufats i les comissures encorbades.

Va passar-se la resta del concert quiet, mirant de reüll i evitant de totes totes escoltar res més del que deia aquell senyor damunt de l'escenari. Quan va acabar i més o menys tothom va haver sortit cap al carrer, el pare li va preguntar, encara asseguts a les cadires, per què estava tan seriós. Ell, mirant la mare, buscant la complicitat abans de la resposta, li va dir: totes aquestes persones havien vingut a escoltar les cançons; jo hi era per sentir-les, i no m'han deixat.